Icoana Maicii Domnului cu “şapte săgeţi” numită şi „îmblânzirea inimilor împietrite”sau „Profeţia lui Simeon”

Materiale despre Icoana Maicii Domnului cu “şapte săgeţi” numită şi „îmblânzirea inimilor împietrite”:

https://independent.academia.edu/emystea/Ic-MD-%C3%AEmp%C4%83carea-celor-%C3%AEnvr%C4%83jbi%C5%A3i-(%C3%AEmbl%C3%A2nzirea)

https://archive.org/details/@steaemy?query=icoana+cu+%C5%9Fapte+s%C4%83ge%C5%A3i

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%AEmp%C4%83carea+celor+%C3%AEnvr%C4%83jbi%C5%A3i+

***

În Duminica tuturor Sfinților, precum și la sărbătoarea Întâmpinării Domnului (2/15 februarie), dar și în ziua dinaintea ajunul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului (13/26 august), cinstim icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” care mai este numită și „îmblânzirea inimilor împietrite”. Icoana este una din puținele în care Fecioara Maria apare singură. Inima ei este străpunsă cu șapte săgeți. Așezarea săgeților diferă: patru pe partea stângă și trei pe partea dreaptă, sau invers, ori câte trei în fiecare parte și una pe verticală în partea de jos. Acest număr, șapte, înseamnă plinătatea, dar în cazul de față înseamnă plinătatea necazului (a durerii și a suferinței). Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi, numită şi „Îmblânzirea inimilor împietrite”, semnifică profeţia bătrânului Simeon, de aici şi o altă denumire pentru icoană - „Profeţia lui Simeon”, care i-a spus Fecioarei Maria: ***„Iată acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora în Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri, şi prin sufletul tău va trece sabie ca să descopere gândurile multor inimi” (Luca 2; 34-35)***

Index

Acatistul Maicii Domnului la icoana cu şapte săgeţi..3

Acatistul Maicii Domnului pentru împăcarea celor învrăjbiţi..........................13

Icoana „şapte săgeţi”a Maicii Domnului 24

Istoria apariţiei acestei icoane ortodoxe 26

Icoana Maicii Domnului cu „şapte săgeţi”, numită şi „Îmblânzirea inimilor împietrite”sau „Profeţia lui Simeon” (13 august, 2 februarie) 28

Icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți”..30

Icoana Maicii Domnului ”Îmblânzirea inimilor împietrite” 33

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Îmblânzirea inimilor împietrite” purtată în procesiune în toate gările din Moscova 36

Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi (13 august) 39

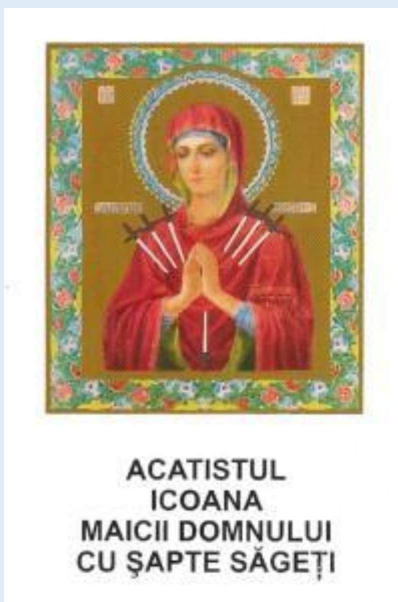
La taifas: Medicamentul sufletului: Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi ..41

Icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” care mai este numită și „îmblânzirea inimilor împietrite” 44

Icoana Maicii Domnului „cea cu şapte săgeţi" care a început să izvorască mir (la Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse)...46

Icoane..48

Acatistul Maicii Domnului la icoana cu şapte săgeţi

(pentru potolirea inimii)

Rugăciuni începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Celei alese dintre toate fiicele neamurilor, Fecioarei Maria, Maica Fiului lui Dumnezeu prin care a venit mântuirea lumii, cu umilinţă îi strigăm: Caută la viaţa noastră cea plină de scârbe; ştii scârbele şi durerile ce le-ai îndurat când ai fost pe pământ, fă cu noi după mila ta cea mare să-ţi cântăm aşa: ***Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.***

Icosul 1

Îngerul ce a vestit păstorilor din Betleem Naşterea Mântuitorului lumii, împreună cu puterile cereşti au cântat: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire». Iar tu, Maică, n-ai avut unde să-ţi pleci capul şi ai născut pe Fiul tău în staul, înfăşându-L în scutece şi punându-L în iesle. Cunoscând tristeţea sufletului tău îţi cântăm aşa:
Bucură-te, că pe Fiul tău, cu glasul gurii tale L-ai mângâiat;
Bucură-te, că Pruncul Cel veşnic cu scutece L-ai înfăşat;
Bucură-te, că pe Cel ce ţine lumea, cu lapte L-ai hrănit;
Bucură-te, că staulul dobitoacelor ca un Rai s-a arătat;
Bucură-te, că tron de heruvimi, pe pământ te-ai arătat;
Bucură-te, că în naştere şi după naştere, tu Fecioară ai rămas;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 2

Văzând Dumnezeiescul Prunc culcat în iesle, au venit păstorii să se închine, vestind cele spuse de înger despre Acesta. Iar Maria păstra cuvintele acestea în ini-

ma ei. Şi după opt zile Pruncul a primit numele Iisus ca Om, după Lege. Văzând smerenia ta Maică şi Fecioară, îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Având credinţă statornică în Dumnezeu şi împlinind Legea, într-a 40-zi au adus la Templu pe Iisus părinţii Săi şi L-au pus înaintea Domnului, împreună cu jertfele de curăţire cum era scris în Lege, Noi, însă cântăm aşa:
Bucură-te, că pe Făcătorul lumii, în Templu L-ai adus îndată;
Bucură-te, că de dreptul Simeon, cu bucurie ai fost întâmpinată;
Bucură-te, Una curată între femei binecuvântată;
Bucură-te, că scârba ca pe o cruce în smerenie ai purtat-o;
Bucură-te, că voia lui Dumnezeu, totdeauna ai ascultat-o;
Bucură-te, că pildă de răbdare şi de smerenie ne-ai arătat;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 3

Cu putere de Sus ai fost întărită, Maica Domnului, când ai auzit cuvintele dreptului Simeon: «Acesta este spre căderea şi ridicarea multora în Israel şi ca un semn care va stârni împotrivire şi prin sufletul tău va trece sabie ca să descopere gândurile multor inimi». Mare scârbă a străpuns atunci inima ta, o, Maica Domnului şi cu durere ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Plănuind Irod să nimicească pe Prunc, a trimis să ucidă pe toţi copiii Betleemului, de doi ani şi mai jos, după timpul pe care-l aflase de la magi. Dar după porunca lui Dumnezeu dată prin înger lui Iosif în vis, toată sfânta familie a fugit în Egipt şi a rămas acolo şapte ani până la moartea lui Irod. De aceea îţi cântăm aşa:
Bucură-te, că greul călătoriei cu dragoste l-ai suferit;
Bucură-te, că idolii au căzut, de puterea Fiului tău biruiţi;
Bucură-te, că între necredincioşi ani ai petrecut;
Bucură-te, că din Egipt cu Pruncul şi cu Iosif în Nazaret ai venit;
Bucură-te, că aici la Iosif dulgherul, în sărăcie ai trăit;
Bucură-te, că-n toată viaţa, ai muncit foarte cinstit;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 4

Vifor de tristete a cuprins pe Maica lui Dumnezeu, întorcându-se din Ierusalim şi neaflând în cale pe Pruncul Iisus. S-au întors şi L-au aflat după trei zile, şezând în Templu, ascultând şi întrebând pe cărturari. Deci I-a zis Lui, Maica: «Fiule, de ce ne-ai făcut nouă aşa? Iată tatăl Tău şi eu Te-am căutat îngrijoraţi». Iar El a zis către

ei: «De ce era să Mă căutaţi? Oare nu ştiaţi că în cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu?» Şi Maica păstrând aceste cuvinte în inimă, a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Domnul Iisus a străbătut toată Galileea, învăţând prin sinagogi şi propovăduind Evanghelia împărăţiei, vindecând orice boală şi orice neputinţă în popor şi a mers vestea despre Dânsul prin toată Siria încât i-au adus pe toţi bolnavii, demonizaţii şi neputincioşii de I-a vindecat. Iar tu Maică văzând profeţia împlinindu-se, cu durere ai cunoscut că se apropie timpul când Fiul tău va fi adus jerfă pentru păcatele lumii. De aceea te fericim Maică, şi-ţi cântăm:

Bucură-te, că pe Fiul tău în slujba poporului L-ai dat;
Bucură-te, căci cu inima înfrântă lui Dumnezeu te-ai jertfit;
Bucură-te, că de potopul păcatelor lumea o ai mântuit;
Bucură-te, că ai zdrobit capul şarpelui cel vechi;
Bucură-te, că pe sine jertfă lui Dumnezeu te-ai adus;
Bucură-te, că tristă ai fost Maica Domnului Iisus;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 5

Propovăduind Împărăţia lui Dumnezeu, Iisus a mustrat mândria fariseilor ce se credeau drepţi şi care ascultând pildele Lui, înţelegeau că despre dânşii vorbea şi căutau ca să-L prindă, dar se temeau de popor care-L socotea Prooroc. Ştiind acestea, Maica Domnului scârbită pentru Fiul ei, se temea să nu-L omoare Şi întristată a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând unii dintre iudei învierea lui Lazăr, au mers la farisei şi le-au spus ce a făcut Iisus. Caiafa care era mare preot în anul acela, a zis: «Mai bine este nouă ca să moară Unul pentru popor şi să nu piară tot neamul» şi de atunci căutau cum să-L omoare. Noi însă, Preacurată îţi cântăm:

Bucură-te, că ai născut pe Mântuitorul lumii întregi;
Bucură-te, Maica Domnului că suferinţele le întelegi;
Bucură-te, Împărăteasa cerurilor cea binecuvântată;
Bucură-te, că doar tu te rogi pentru lumea toată;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 6

Iuda - unul din cei doisprezece, la început apostol apoi vânzător, s-a dus la mai-marii preoţi să-şi vândă Învăţătorul. Iar ei auzind s-au bucurat şi i-au făgăduit

arginţi, ca plată. Tu însă, Maica Domnului, scârbită pentru iubitul tău Fiu, ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Stând la Cină cu ucenicii Săi, Domnul Hristos, a spălat picioarele acestora, dând pildă de smerenie şi le-a zis lor: «unul dintre voi Mă va vinde». Noi însă, Maica lui Dumnezeu, suferind împreună cu Fiul, îţi cântăm acestea:
Bucură-te, Maica Domnului de ale inimii dureri chinuită;
Bucură-te, că în valea plângerii, ai suferit mult scârbită;
Bucură-te, că în rugăciune ţi-ai găsit bun adăpost;
Bucură-te, că celor scârbiţi într-una bucurie le-ai fost;
Bucură-te, potolirea întristărilor noastre;
Bucură-te, că ne izbăveşti din păcate;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 7

Vrând să arate iubirea Sa de oameni şi mulţimea milei sale, Domnul Hristos la Cina cea de Taină, împărtăşind pe ucenicii Săi cu sfânt Trupul Său şi Preacuratul Său Sânge, le-a poruncit să facă pururea aceasta în Numele Său. Iar cu bucurie au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Nouă minune a arătat Domnul ucenicilor Săi, prin făgăduinţa că le va trimite pe Duhul Său cel Sfânt şi Mângâietor, Cel ce de la Tatăl purcede, şi care va mărturisi despre Dânsul şi-i va învăţa tot adevărul. Iar noi, cu Duhul Sfânt, îţi cântăm:
Bucură-te, a Duhului celui Sfânt cămară;
Bucură-te, palat atotluminos şi prea înfrumuseţat;
Bucură-te, largă încăpere a lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, că ai adus din ceruri pe Mărgăritarul-Sfântul;
Bucură-te, că prin naştere, uşile Raiului ni le-ai deschis;
Bucură-te, că semn al milei cereşti, nouă ni te-ai arătat;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 8

Străin lucru si dureros este, că Iuda cu un sărut şi-a vândut învăţătorul. Ostaşii şi comandantul lor L-au prins pe Iisus şi, legându-L L-au dus la arhiereul Ana mai întâi, apoi la Caiafa. Maica Domnului aştepta hotărârea pentru Iubitul său Fiu, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Iudeii toţi L-au dus pe Iisus de la Caiafa la Pilat în pretoriu, pârându-L că este un făcător de rele. Pilat L-a cercetat şi le-a spus lor că nici o vină n-a aflat într-Însul. Noi însă, îţi cântăm acestea:
Bucură-te, că ai avut inima de durere zdrobită;
Bucură-te, că pentru Fiul tău ai plâns prea scârbită;
Bucură-te, că pe Fiul tău cel iubit L-ai văzut la judecată;
Bucură-te, că fără cârtire ai răbdat durerea toată;
Bucură-te, roaba Domnului, ce plângi şi te tânguieşti;
Bucură-te, Împărăteasa lumii, ce rugăciunile noastre le primeşti;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 9
Toate neamurile te fericesc, ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, Stăpână şi Maica Răscumpărătorului nostru; cu naşterea ta ai adus bucurie la toată lumea. Apoi ai avut mare scârbă, văzând pe Fiul tău batjocorit, la chinuri şi moarte vândut. Noi, însă, cântare de umilinţă îţi aducem, o, Preacurată, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9
Cei mai vestiti ritori nu pot să spună, Mântuitorule, suferinţele ce le-ai purtat, când ostaşii Ţi-au împletit cunună de spini şi Ţi-au pus-o pe cap, îmbrăcându-te în haină roşie. Noi cunoscând suferinţa Ta, şi a Maicii Tale celei prea curate; îi cântăm aşa:
Bucură-te, că ai văzut pe Fiul tău, scuipat şi bătut;
Bucură-te, că pe Cel ce L-ai hrănit la sân, dispreţuit L-ai văzut;
Bucură-te, că în haină roşie şi cu spini încununat L-ai văzut;
Bucură-te, că împreună cu El ai pătimit;
Bucură-te, că L-ai văzut pe Dânsul, de ucenici părăsit;
Bucură-te, că de judecătorii cei fărădelege, L-ai văzut osândit;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 10
Vrând să-L scape pe Iisus, Pilat a zis poporului iudeilor: «Este obiceiul de a vă elibera un întemniţat de Paşti. Vreţi să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?» Atunci toţi au strigat: «nu pe El, ci pe Baraba!» Lăudând milostivirea lui Dumnezeu care a dat pe Unicul Său Fiu la moarte de Cruce, ca să ne izbăvească pe noi, de moartea cea veşnică, îi cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zid şi scăpare fii nouă, Stăpână, celor căzuţi în scârbe şi boli, că însăţi ai suferit, auzind pe iudei strigând: «Răstigneşte-L, răstigneşte-L!» Acum auzi-ne şi pe noi cei ce-ţi cântăm ţie:
Bucură-te, Maica milostivirii, ce ne-ai şters plânsul cel de durere;
Bucură-te, a păcătoşilor căzuţi, grabnică mântuire;
Bucură-te, a creştinilor mijlocitoare neruşinată;
Bucură-te, că de patimile cele rele ne mântuieşti îndată;
Bucură-te, că inimii înfrânte îi dăruieşti veselie;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 11

Cântare de umilinţă aducem Mântuitorului lumii, Care de bunăvoie a mers la patimi şi moarte de cruce. Ostaşii L-au dus la Golgota şi L-au răstignit. Lângă crucea lui Iisus stăteau: Maica Lui şi mironosiţele femei. Deci, Iisus văzând pe Maica Sa şi pe ucenicul pe care-l iubea, i-a zis Maicii Sale: «Femeie, iată fiul tău!»; apoi ucenicului Său: «Iată Maica ta!» şi din ceasul acela a luat-o ucenicul la sine. Iar tu, Maica Domnului, văzând pe Fiul tău pe Cruce murind, ai cântat cu amărăciune lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

«FiuI meu şi Dumnezeule Veşnic, Creatorul a toată făptura, cum rabzi chinuri pe Cruce?» zicea, plângând Curata Fecioară. Prin străină naşterea Ta, am fost mai fericită decât toate maicile, dar vai mie, că văzându-Te acuma răstignit, sabia îmi străpunge inima. Noi amintindu-ne de durerea ta, plângând cântăm acestea:
Bucură-te, că de bucurie şi veselie n-ai avut parte;
Bucură-te, că ai văzut a Fiului tău moarte de pe cruce;
Bucură-te, că pe Fiul tău cel iubit L-ai văzut răstignit;
Bucură-te, Mieluşea, care pe Mielul junghiat L-ai văzut;
Bucură-te, că pe Doctorul sufletesc şi trupesc L-ai văzut rănit;
Bucură-te, că pe Fiul tău înviat din morţi L-ai privit;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 12

“O, Lumina mea cea dulce, nădejdea şi viaţa mea, o, Bunule Doamne, cum Te stingi pe Cruce” - Fecioara suspinând grăia: «Grăbeşte-te, Iosife, la Pilat şi cere trupul Învăţătorului tău!» Iar pe Tine văzându-Te gol şi fără slavă zicea: «Fiul meu, sabie a trecut prin sufletul meu, după spusele dreptului Simeon». Iar noi suferind împreună cu Maica Ta, Milostive Mântuitorule, Cel ce Te-ai săvârşit pe Cruce, rupând zapisul păcatelor noastre, Te rugăm, dă-ne har ca să-Ţi cântăm cu dragoste: ***Aliluia!***

Icosul 12
Cântând milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, mă închin îndurărilor Tale, Stăpâne. Că vrând să mântuieşti făptura Ta ai primit moartea - zicea Preacurata. Ci cu învierea Ta, Mântuitorule, miluieşte-ne şi pe cei ce cântăm:
Bucură-te, că ai văzut mort pe Domnul Cel slăvit;
Bucură-te, că ai sărutat trupul Fiului tău adormit;
Bucură-te, că Lumina cea dulce, pe Domnul, în mormânt L-ai aşezat;
Bucură-te, că pe Fiul tău cu atâta jale L-ai îngropat;
Bucură-te, căci cu giulgiu, Trupul sfânt L-ai înfăşurat;
Bucură-te, că sabia tristeţii te-a îndurerat;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Prealăudată Maică, cea căzută de scârbă şi de durere sub crucea Fiului tău şi Dumnezeu, ascultă suspinele şi plânsul nostru, şi ne scapă de scârbe, de dureri şi de moartea cea veşnică pe toţi cei ce nădăjduim în nespusa ta milostivire şi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul 1
Îngerul ce a vestit păstorilor din Betleem Naşterea Mântuitorului lumii, împreună cu puterile cereşti au cântat: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire». Iar tu, Maică, n-ai avut unde să-ţi pleci capul şi ai născut pe Fiul tău în staul, înfăşându-L în scutece şi punându-L în iesle. Cunoscând tristeţea sufletului tău îţi cântăm aşa:
Bucură-te, că pe Fiul tău, cu glasul gurii tale L-ai mângâiat;
Bucură-te, că Pruncul Cel veşnic cu scutece L-ai înfăşat;
Bucură-te, că pe Cel ce ţine lumea, cu lapte L-ai hrănit;
Bucură-te, că staulul dobitoacelor ca un Rai s-a arătat;
Bucură-te, că tron de heruvimi, pe pământ te-ai arătat;
Bucură-te, că în naştere şi după naştere, tu Fecioară ai rămas;
Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.

Condacul 1
Celei alese dintre toate fiicele neamurilor, Fecioarei Maria, Maica Fiului lui Dumnezeu prin care a venit mântuirea lumii, cu umilinţă îi strigăm: Caută la viaţa noastră cea plină de scârbe; ştii scârbele şi durerile ce le-ai îndurat când ai fost pe pământ, fă cu noi după mila ta cea mare să-ţi cântăm aşa: ***Bucură-te, Maică prea scârbită, ceea ce prefaci scârba în bucurie.***

Rugăciune către Maica Domnului

O, mult îndurerată Maica Domnului ceea ce eşti mai presus decât toate fiicele neamurilor, pentru curăţia ta şi mulţimea suferinţelor ce le-ai răbdat pe pământ, primeşte rugăciunile şi suspinarea noastră şi ne păzeşte sub acoperământul milostivirii tale, că alt adăpost şi caldă mijlocire, afară de tine nu avem. Ca ceea ce ai îndrăzneală spre Cel născut din tine, ajută-ne şi ne miluieşte cu rugăciunile tale, să scăpăm de toate săgeţile urii, vrăjmăşiei şi dezbinării dintre noi. Potoleşte inimile învrăjbite şi întoarce în ele dragostea cea frăţească, pentru ca iubindu-ne unii pe alţii, să ne trăim viaţa în pace şi bună înţelegere, şi astfel, să ajungem cu toţii şi în Împărăţia Cerurilor, unde împreună cu toţi sfinţii vom cânta slavă Unui Dumnezeu în Treime: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, totdeauna acum şi pururea şi în nesfârşiţii veci. Amin.

Sursa:
http://schitulclosca.ro/acatistul-maicii-domnului-la-icoana-cu-sapte-sageti/

Acatistul Maicii Domnului pentru împăcarea celor învrăjbiţi

Rugăciuni începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Maicii Domnului - Impacarea celor invrajbiti- slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=NZt2CzkndGs

Acatistul împăcării celor învrăjbiți:
https://www.youtube.com/watch?v=5tvVzlHXmzY

****

Condacul 1
Alesei Fecioare Maria, celei mai presus de toate fiicele pământului, Maicii Fiului lui Dumnezeu pe care l-a dat pentru mântuirea lumii, cu umilinţă îi strigăm: caută la viaţa noastră cea mult necăjită, aminteşte-ţi durerile şi suferinţele pe care le-ai îndurat, ca una ce eşti de o fire cu noi, şi fă cu noi după milostivirea ta, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!***

Icosul 1
Îngerul care binevestise păstorilor din Bethleem naşterea Mântuitorului lumii, împreună cu mulţime de oaste cerească a lăudat pe Dumnezeu zicând: ” Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. Iar tu, Maica lui Dumnezeu, neavând unde să îţi pleci capul, căci nu mai era acolo loc de găzduire, ai născut pe Fiul tău, cel Unul-Născut în peşteră şi înfăşându-l L-ai culcat în iesle. Cunoscând astfel amărăciunea inimii tale îţi cântăm acestea:
Bucură-te, ceea ce pe Fiul tău mult iubit cu suflarea-ţi L-ai încălzit;
Bucură-te, că pe Pruncul cel dinainte de veci L-ai înfăşat;
Bucură-te, căci pe Ținătorul lumii la pieptul-ţi L-ai alăptat;
Bucură-te, că peştera în cer o ai prefăcut;
Bucură-te, ceea ce altar de heruvimi te-ai făcut;

Bucură-te, că întru naştere şi după naştere Fecioară ai rămas;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 2

Văzându-l pe Pruncul cel dinainte de veci înfăşat şi în iesle culcat, păstorii din Bethleem, cei veniţi să I se închine, au vestit cuvântul grăit lor de înger despre acest Copil, iar Maria a păstrat toate aceste cuvinte, punându-le în inima sa. Trecând apoi o săptămână, L-au tăiat împrejur după legea lui Israel, ca pe un prunc de parte bărbătească de opt zile; Luând smerenia şi răbdarea ta, de Dumnezeu Născătoare, Îi cântăm Celui veşnic: ***Aliluia!***

Icosul 2

Cugetarea având-o întărită în Dumnezeu şi ţinând Legea Domnului, în a patruzecea zi când s-au împlinit zilele curăţirii lor, părinţii L-au adus pe Iisus la Ierusalim ca să Îl închine lui Dumnezeu şi să dea jertfă, precum s-a scris în Legea Domnului, pentru care îţi cântăm acestea:
Bucură-te, că pe Făcătorul lumii întru împlinirea Legii în templul din Ierusalim L-ai adus;
Bucură-te, că acolo cu bucurie de către bătrânul Simeon ai fost întâmpinată;
Bucură-te, ceea ce între femei una eşti curată şi binecuvântată;
Bucură-te, căci crucea ta, cea cu suferinţe împodobită, cu smerenie o ai purtat;
Bucură-te, că voia cea dumnezeiască niciodată nu ai călcat;
Bucură-te, căci prin tine chipul smereniei şi al răbdării l-ai ivit;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 3

Întărită cu putere de sus ai fost la auzul cuvintelor bătrânului Simeon, cel ce ţi-a grăit, Maică a Domnului: ***”Iată, Acesta este pus spre căderea şi ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri, iar prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi.”*** Atunci mâhnire mare a străpuns inima Născătoarei de Dumnezeu, ce a strigat cu durere Celui de sus: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având Irod dorinţă să piardă Pruncul, trimiţând, a ucis pe toţi pruncii care erau în Betleem şi în toate hotarele lui, de doi ani şi mai jos, după timpul pe care îl aflau de la magi. Însă din dumnezeiasca poruncă vestită în vis bătrânului Iosif de către îngerul Domnului, a fugit întreaga familie sfântă în Egipt şi acolo a locuit şapte ani până la moartea lui Irod, pentru care îţi cântăm cu umilinţă:

Bucură-te, că întreaga strâmtorare a călătoriei o ai răbdat;
Bucură-te, că toţi idolii ţării Egiptului au căzut pentru că tăria Fiului tău nu o au îndurat;
Bucură-te, că şapte ani printre păgânii cei necredincioşi ai locuit;
Bucură-te, ceea ce împreună cu Pruncul-Copil, cel dinainte de veci, şi cu logodnicul tău în Nazaret ai venit;
Bucură-te, ceea ce alături de bătrânul dulgher în sărăcie ai trăit;
Bucură-te, că tot timpul trudindu-te ţi l-ai petrecut;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 4
Ca un vifor a cuprins-o mâhnirea pe Maica prea curată, când pe drumul de la Ierusalim, copilul Iisus nu l-au aflat. Pentru aceasta s-au întors în Ierusalim, căutându-L, şi după trei zile L-au aflat în templu şezând în mijlocul învăţătorilor, ascultându-i şi întrebându-i. Iar mama Lui a zis către El: ”Fiule, de ce ne-ai făcut nouă aşa? Iată, tatăl Tău şi cu mine Te-am căutat îngrijoraţi.” Şi El a zis către ei: ” De ce oare să mă căutaţi? Oare nu ştiaţi că în cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu?” Iar Maica Lui păstra în inima ei toate acesta cuvinte strigând către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4
Auzit-a Născătoarea de Dumnezeu că Iisus, străbătând toată Galileea, învăţa în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăţiei şi, tămăduind toată boala şi toată neputinţa în popor şi s-a dus vestea despre el pe toţi cei ce se aflau în suferinţe, fiind cuprinşi de multe feluri de boli şi de chinuri, pe demonizaţi, pe lunatici, pe slăbănogi, şi El îi vindeca. Dar tu Maica Domnului, te-ai scârbit cu inima cunoscând că degrabă va veni ceasul când Fiul tău se va da jertfă pe sine din pricina păcatelor lumii, pentru care te fericim, Maică mult-pătimitoare, strigând:
Bucură-te, ceea ce pe Fiul tău L-ai dat spre slujirea poporului iudeu;
Bucură-te, ceea ce inima o ai avut îndurerată, dar supusă a rămas voii lui Dumnezeu;
Bucură-te, că de potopul păcatelor lumea o ai scăpat;
Bucură-te, căci capul şarpelui celui de demult l-ai sfărâmat;
Bucură-te, ceea ce pentru Dumnezeu te-ai făcut jertfă vie;
Bucură-te, cea binecuvântată, Domnul este cu tine;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 5

Propovăduind Împărăţia Cerurilor pe pământ, Iisus vădea mândria fariseilor, cei ce se credeau a fi drepţi, iar aceştia ascultând pildele Lui, au înţeles că despre ei vorbeşte şi căutând să-L prindă s-au temut de popor pentru că îl socotea prooroc. Văzând acestea, Maica lui Dumnezeu se îndurera pentru Fiul cel iubit, temându-se să nu-l omoare şi striga cu durere: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând unii dintre iudei învierea lui Lazăr, s-au dus la farisei şi le-au spus cele ce făcuse Iisus, iar Caiafa care în anul acela era arhiereu le-a zis: ”Ne este mai de folos să moară un om pentru popor, decât să piară tot neamul.” Şi din ziua aceea s-au hotărât ca să-L ucidă; şi noi strigăm către tine Preacurată:
Bucură-te, că pe al lumii Mântuitor L-ai născut;
Bucură-te, ceea ce capul mântuirii noastre te-ai făcut;
Bucură-te, că mai înainte de veci să fii Maica Mântuitorului nostru a fost hotărât;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu ce cu pătimirea te-ai logodit;
Bucură-te, binecuvântată, ceea ce Împărăteasa cerurilor te-ai făcut;
Bucură-te, ceea ce pururea prin rugăciunea ta ne eşti scut;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 6

Mai întâi propovăduitor al Cuvântului lui Dumnezeu, iar în urmă vânzător, Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece apostoli, a mers la arhiereu să vândă pe Învăţătorul său. Iar aceştia s-au bucurat foarte şi au făgăduit să îi dea argint. Ci tu, Maica lui Dumnezeu, îndurerată pentru Fiul tău prea iubit ai strigat cu amar Celui de sus: ***Aliluia!***

Icosul 6

Strălucit-a ucenicilor lui Iisus ultima cină, unde Învăţătorul le-a spălat picioarele, arătând astfel chipul smereniei, şi le-a grăit: ”Unul dintre voi mă va vinde, cel ce mănâncă pâinea cu Mine.” Ci noi, împrejur pătimind cu suferinţa Maicii lui Dumnezeu, îi strigăm:
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu, istovită de al inimii chin;
Bucură-te, că toate le-ai îndurat în valea aceasta plină de suspin;
Bucură-te, că în rugăciune liniştea ţi-ai găsit;
Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucură-te, a tristeţilor noastre potolire;
Bucură-te, ceea ce din tina păcatelor eşti a noastră mântuire;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 7

La Cina cea de taină, voind să-şi arate Domnul Iisus Hristos iubirea pentru neamul omenesc, binecuvântând a frânt pâinea şi dând ucenicilor a zis: ”Luaţi, mâncaţi, acesta este Trupul Meu” şi luând paharul şi mulţumind le-a dat zicând: ” Beţi din acesta toţi, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulţi se varsă spre iertarea păcatelor”, mulţumind Bunului Dumnezeu pentru negrăita Sa milostivire pentru noi, îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Semn nou al milostivirii Sale a arătat Domnul ucenicilor Săi făgăduind să le trimită pe Duhul Sfânt, Mângâietorul, carele de la Tatăl purcede şi va mărturisi despre El. Iar ţie Maică a lui Dumnezeu, de două ori sfinţită de Sfântul Duh îţi strigăm:
Bucură-te, ceea ce eşti al Duhului Sfânt sălaş;
Bucură-te, că eşti prea luminat lăcaş;
Bucură-te, cea în care Dumnezeu Cuvântul şi-a găsit încăpătoare cămară;
Bucură-te, ceea ce ai rodit dumnezeiesc mărgăritar;
Bucură-te, că ne deschizi uşile Raiului prin naşterea ta;
Bucură-te, că prin tine semnul milostivirii lui Dumnezeu ne-ai arătat;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 8

Străin şi amar ne-a fost cuvântul, cum printr-un sărut Iuda Iscarioteanul l-a vândut pe Învăţătorul şi Domnul său, iar oştenii cu căpetenia şi slugile iudeilor L-au prins pe Iisus, L-au legat şi L-au dus mai întâi la Anna, mai marele preoţilor iar, apoi, la Caiafa - arhiereul. Iar Maica lui Dumnezeu aşteptând împlinirea sfatului aducător de moarte pentru Fiul Său cel iubit, striga Celui de sus: ***Aliluia!***

Icosul 8

Mai-marii iudeilor L-au dus cu toţii pe Iisus în pretoriu, la Pilat din Pont, învinuindu-l a fi răufăcător; iar Pilat întrebându-L, le-a răspuns că nu găseşte nici o vină la dânsul, pentru care îţi strigăm:
Bucură-te, că de mâhnire inima ţi-a fost sfâşiată;
Bucură-te, că pentru Fiul tău lacrimi ai vărsat;
Bucură-te, ceea ce fără de cârtire ca o roabă a Domnului toate le-ai îndurat;
Bucură-te, că ai suferit şi ai plâns;
Bucură-te, Împărăteasa cerurilor şi a pământului, care rugăciunile robilor tăi le primeşti;
Bucură-te, căci vas plin de harul Duhului Sfânt eşti;

Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 9

Toate neamurile te fericesc, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, Stăpâna şi Maica Izbăvitorului nostru ceea ce prin naşterea ta ai adus bucurie lumii întregi, iar mai în urmă amărăciune adâncă te-a cuprins, văzând pe Fiul tău cel prea iubit fiind dat spre batjocură, bătaie şi la moarte. Ci noi, cu umilinţă îţi aducem cântare ţie, prea curată, cântând Dumnezeului celui atotputernic: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii cei mult-grăitori nu pot a spune toate patimile îndurate de tine, Mântuitorul nostru, atunci când oştenii, împletind cununa din spini, Ţi-au pus-o pe cap şi Te-au îmbrăcat cu o mantie purpurie, zicând: „bucură-te, regele iudeilor”, şi-Ţi dădeau palme. Ci, noi, Maică a lui Dumnezeu, cunoscând suferinţele tale îţi strigăm:
Bucură-te, că pe acela pe care L-ai alăptat, muncit fiind L-ai zărit;
Bucură-te, că încununarea Lui cu spini ai privit;
Bucură-te, ceea ce patimile Sale împreună cu El ai pătimit;
Bucură-te, că părăsit de toţi ucenicii săi L-ai ştiut;
Bucură-te, că osândit de judecătorii nedrepţi L-ai văzut;
Bucură-te, ceea ce una eşti curată şi prea binecuvântată între femei;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 10

Voind să îl scape pe Iisus, Pilat le-a grăit iudeilor: ”Avem obiceiul să vă eliberăm un întemniţat, voiţi să vă eliberez pe regele iudeilor?”, iar ei au răspuns strigând: ” Nu pe El, ci pe Baraba!” Prea mărind pe Milostivul Dumnezeu, care a dat pe Fiul Său Unul născut la moartea pe cruce, pentru a ne mântui de moartea cea veşnică Îi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zid şi îngrădire fii nouă, Stăpână, celor care suntem istoviţi de boli şi mâhniri, căci tu însăţi ai primit auzindu-i pe iudei strigând: ” Răstigneşte-L!” Ci, acum, auzi-ne pe noi, cei ce-ţi strigăm:
Bucură-te, Maică a milostivirii, care de la cei ce pătimesc cumplit, toată lacrima o depărtezi;
Bucură-te, ceea ce lacrimă de umilinţă ne dăruieşti;
Bucură-te, că pe cei gata să piară în păcate îi mântuieşti;

Bucură-te, că niciodată nu ai rămas de ruşine solind pentru creştini;
Bucură-te, că ne eşti izbăvitoare de patimi;
Bucură-te, ceea ce inimii înfrânte îi dăruieşti bucurii;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 11

Cântare prea umilită îi aducem Mântuitorului lumii, cela ce la patimi de bunăvoie a mers, iar crucea şi-a purtat-o pe Golgota spre răstignire, şi stăteau lângă crucea lui Iisus, Maica Lui şi sora Maicii Lui, Maria lui Cleopa şi Maria Magdalena. Deci, Iisus văzând pe Maica sa şi pe ucenicul pe care îl iubea stând alături, a zis Maicii Sale: ” Femeie, iată Fiul tău!” Apoi a zis ucenicului: ” Iată Maica ta!” Şi din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine. Ci tu, Maica lui Dumnezeu văzând pe Fiul şi Dumnezeul tău pătimind pe cruce, strigai Celui de sus: ***Aliluia!***

Icosul 11

Lumina mea, Dumnezeule mai înainte de veci şi Făcătorul a toată făptura, Doamne, cum înduri pătimind pe cruce”- aşa grăia plângând Fecioara prea curată despre naşterea Ta cea străină. ” Fiul meu, mai mărită am fost între toate maicile, dar, vai mie, privindu-te acum răstignit mă aprind cu rărunchii”. Ci noi, auzind acestea, vărsăm lacrimi şi îţi strigăm:
Bucură-te, că de bucurii şi veselie te-ai văduvit;
Bucură-te, ceea ce pe Fiul tău de bunăvoie pătimind pe cruce l-ai privit;
Bucură-te, ceea ce pe Copilul tău mult-iubit plin de răni fiind l-ai zărit;
Bucură-te, mieluşeaua care Copilul-ţi dus ca pe un miel la tăiere L-ai văzut;
Bucură-te, că pe Izbăvitorul de rănile duhului şi ale trupului acoperit de răni L-ai zărit;
Bucură-te, ceea ce Fiul tău înviat din morţi L-ai văzut;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 12

Trimite-ne harul Tău Mântuitorule, Preamilostive, cela ce pe cruce duhul ţi l-ai dat şi astfel zapisul păcatelor noastre l-ai rupt. ”Iată Lumina mea cea bună, Dumnezeul Meu s-a stins pe cruce”, grăia Fecioara tânguindu-se: ” Grăbeşte, Iosife, intră la Pilat şi cere-i să îl scoată de pe cruce pe învăţătorul tău. Văzându-te plin de răni, fără de nici o slavă dezbrăcat pe cruce fiind, Copilul meu, prin suflet mi-a trecut sabia, după prorocirea dreptului Simeon” - spunea Maica lui Dumnezeu strigând: ***Aliluia!***

Icosul 12
Cântând milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, ne închinăm bogăţiei milelor Tale, Stăpâne, " Făptura Ta vrând să o mântuieşti, moarte ai primit"- grăia Preacurata, ci prin Învierea Ta, Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi toţi, care cu umilinţă îi strigăm Maicii Tale prea curate:
Bucură-te, că pe Domnul cel Preabun fără de suflare l-ai zărit;
Bucură-te, ceea ce ai sărutat trupul Fiului tău prea iubit;
Bucură-te, că ai privit la lumina ta cum era străpus de moarte şi dezbrăcat;
Bucură-te, ceea ce apoi mormântului l-ai încredinţat;
Bucură-te, că trupul Său în giulgiu nou l-ai înfăşurat;
Bucură-te, ceea ce l-ai văzut înviat;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Maică prea lăudată, ceea ce te-ai istovit de amărăciune, stând lângă crucea Fiului şi Dumnezeului tău, ascultă suspinele şi lacrimile noastre şi ne izbăveşte de mâhniri, boli şi moartea cea veşnică pe toţi cei ce nădăjduiesc la nespusa ta milostivire şi strigă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Îngerul care binevestise păstorilor din Bethleem naşterea Mântuitorului lumii, împreună cu mulţime de oaste cerească a lăudat pe Dumnezeu zicând: " Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire". Iar tu, Maica lui Dumnezeu, neavând unde să îţi pleci capul, căci nu mai era acolo loc de găzduire, ai născut pe Fiul tău, cel Unul-Născut în peşteră şi înfăşându-l L-ai culcat în iesle. Cunoscând astfel amărăciunea inimii tale îţi cântăm acestea:
Bucură-te, ceea ce pe Fiul tău mult iubit cu suflarea-ţi L-ai încălzit;
Bucură-te, că pe Pruncul cel dinainte de veci L-ai înfăşat;
Bucură-te, căci pe Ţinătorul lumii la pieptul-ţi L-ai alăptat;
Bucură-te, că peştera în cer o ai prefăcut;
Bucură-te, ceea ce altar de heruvimi te-ai făcut;
Bucură-te, că întru naştere şi după naştere Fecioară ai rămas;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!

Condacul 1

Alesei Fecioare Maria, celei mai presus de toate fiicele pământului, Maicii Fiului lui Dumnezeu pe care l-a dat pentru mântuirea lumii, cu umilinţă îi strigăm: caută la viaţa noastră cea mult necăjită, aminteşte-ţi durerile şi suferinţele pe care le-ai îndurat, ca una ce eşti de o fire cu noi, şi fă cu noi după milostivirea ta, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!***

După aceea zicem această

Rugăciune

O, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, ceea ce pentru curăţia ta şi pentru nenumăratele suferinţe îndurate de tine pe pământ, eşti mai presus decât toate fiicele pământului, primeşte suspinele noastre mult îndurerate şi ne păzeşte sub acoperământul milostivirii tale, căci alt adăpost şi solire caldă în afară de tine nu avem, ci tu, îndrăznire având către Cel născut din tine, ajută-ne şi ne mântuieşte cu rugăciunile tale ca fără de oprelişti să ajungem în Împărăţia Cerurilor, unde împreună cu toţi sfinţii vom cânta lui Dumnezeu celui în Treime, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin!

Tropar: Despietreşte inimile noastre cele învrăjbite, Născătoare de Dumnezeu, iar năvălirile celor ce ne urăsc le potoleşte şi toată strâmtorarea sufletului nostru o conteneşte. Ridicând ochii la icoana ta cea sfântă ne umilim în faţa suferinţei şi milostivirii tale pentru noi şi rănile ţi le sărutăm, iar de săgeţile noastre care te străpung ne înfricoşăm. Ci tu Maică prea milostivă, nu ne lăsa să pierim în împietrirea noastră şi din pricina nemilostivirii celor apropiaţi, căci eşti cu adevărat despietrirea inimilor învrăjbite.

Icoana „şapte săgeţi”a Maicii Domnului

„Inima omului a fost creată de Domnul ca o imensă bijuterie, destul de mare încât să-L cuprindă pe Dumnezeu. De aceea nimic din cele ale lumii nu ne poate mulţumi… De aceea sufletul omului e însetat de nemărginire… Dorinţa inimii este să alerge spre Hristos, după măsura căruia inima a fost alcătuită.” (Sfântul Nicolae Cabasila, „Despre viaţa în Hristos”)

Pornind de la dorinţa inimii omului în general, ajungem la o icoană a Maicii Domnului, cu inima străpunsă de săgeţi. Din această cauză, unii teologi au presupus că este o icoană de influenţă catolică, unde este cunoscut cultul „inimii Maicii Domnului”.

În realitate, icoana este legată de profeţia bătrânului Simeon, consemnată de Sfântul evanghelist Luca: „…şi prin sufletul tău va trece sabie” - Ev. Luca 2, 35. Profeţia se referea la momentul când Maica Domnului avea să cunoască suferinţa despărţirii de Fiul ei iubit, răstignit înaintea ochilor săi, pe Cruce.

Icoana, mai puţin obişnuită, într-adevăr, este cunoscută sub numele de „şapte săgeţi”, „Profeţia lui Simeon” sau „Îmblânzirea inimilor împietrite”, fiind sărbătorită, conform Sinaxarelor ruse, la 13 august (26 august) şi în cursul săptămânii de după Duminica tuturor Sfinţilor.

În icoană, Maica Domnului este prezentată singură, străpunsă de săgeţi: patru în partea stângă şi trei în cea dreaptă. În alte reprezentări, apar trei săgeţi în dreapta, trei în stânga, şi una verticală, dedesuptul acestora.

De aceea, anumiţi teologi consideră că există, de fapt, două icoane diferite: una fiind „Şapte săgeţi” şi alta „Îmblânzirea inimilor împietrite”, după modul dispunerii săgeţilor, ca unică referinţă. Alţii, dimpotrivă, indiferent de dispunerea acestora, le consideră aparţinând aceluiaşi tip de icoană, cu acelaşi număr de săgeţi (7), care simbolizează maxima suferinţă.

Deşi există numeroase icoane ale Maicii Domnului „şapte săgeţi” şi copii ale lor, una dintre ele este mai cunoscută, prin minunile înfăptuite - icoana care s-a arătat relativ recent - cea din bisericuţa de lângă Vologda, Rusia.

Icoana a fost amplasată în clopotniţa bisericii de lângă râul Toşin, dar cu trecerea timpului, nu se ştie de ce, a fost întoarsă cu faţa în jos şi transformată în simplă… scândură.

Dumnezeu nu a îngăduit mult timp o asemenea situaţie, şi un om simplu din zonă (districtul Kandikov), care suferea de mai multe boli, a avut un vis prin care era îndemnat să caute icoana din clopotniţă şi să se roage înaintea ei, căci se va vindeca. Omul, încrezător şi bucuros, a venit la locul indicat. Dar cei ce răspundeau de clopotniţă nu l-au luat în seamă şi nu i-au dat voie să caute nici o icoană. Abia a treia oară când a venit cu mare rugăminte, acel bolnav a fost îngăduit în dorinţa sa, mai mult din milă. El a găsit icoana, a curăţat-o, s-a închinat ei şi s-a vindecat.

O lungă perioadă de timp aceasta nu s-a mai făcut remarcată prin minuni, până în anul 1830, când în Vologda a izbucnit o epidemie de holeră.

Localnicii, deznădăjduiţi, au făcut procesiune cu icoana „şapte săgeţi”, şi în puţină vreme boala a încetat în oraş. Atunci s-a stabilit o zi de cinstire a icoanei, care a fost recunoscută oficial ca fiind „făcătoare de minuni”.

Au urmat alte vindecări, ale multora, iar la momente grele pentru popor, icoana a plâns: spre exemplu, în ziua de 12 august 2000, când s-a distrus submarinul Kursk, dar şi la 11 septembrie 2001, când au fost distruse Turnurile Gemene din New York.

Şi copiile acestei icoane sunt făcătoare de minuni.

Icoana este cunoscută, prin urmare, ca ajutătoare în suferinţe şi dureri extrem de grele.

Istoria apariţiei acestei icoane ortodoxe

Icoana înfăţişează istorisirea biblică despre momentul aducerii la templul din Ierusalim a Pruncului Hristos de către Fecioara Maria şi a logodnicul său Iosif în cea de a 40 zi după naşterea Sa.

Sfântul şi dreptul Simeon, cel care l-a ţinut în braţe pe Hristos, a văzut în Pruncul Dumnezeiesc, prin descoperirea Duhului Sfânt, pe Mesia cel aşteptat de întreg poporul lui Israel, pe Răscumpărătorul.

Văzând de mai înainte, suferinţa pe care avea s-o îndure Maica Domnului în timpul răstignirii lui Hristos, dreptul Simeon, I s-a adresat cu cuvintele: ***«Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie» (Luca 2, 34-35).***

Simbolic, suferinţa Maicii Domnului este reprezentată pe icoană prin şapte săgeţi sau săbii ce trec prin inima ei. Numărul şapte simbolizează aici deplinătatea suferinţei, îndurată de către Maica Domnului în timpul vieţii sale pământeşti.

Despre prima proslăvire a icoanei s-a păstrat următoarea tradiţie.

***

Un oarecare creştin din uezdul Kadnikov, gubernia Vologda, suferea de mai mulţi ani de o slăbiciune generală a trupului şi de un şchiopătat cronic.

Odată noaptea el avu o vedenie, în care un glas necunoscut i-a poruncit să găsească în clopotniţa bisericii „Sfântului Ioan Teologul” icoana Maicii Domnului şi să se roage în faţa ei.

De două ori a mers el în biserică şi povestind despre visul său, cerea să fie lăsat să urce în clopotniţă. Dar nimeni nu credea creştinului, refuzând să-i îndeplinească rugămintea.

În sfârşit, a treia oară el a fost lăsat să urce în clopotniţă şi a găsit tot atunci icoana pe care o văzuse în vis. Icoana a fost curăţită de gunoaie şi mîzgă, a fost spălată şi s-a săvârşit în faţa ei un Te Deum, după care creştinul s-a vindecat de toate bolile sale.

***

Icoana s-a proslăvit îndeosebi în anul 1830, când în Vologda bântuia holera.

Cuprinşi de spaimă, locuitorii alergau la ajutorul Împărătesei Cereşti şi luând icoanele ei «şapte săgeţi» şi « de Semigrad», le-au purtat într-o procesiune festivă în jurul oraşului, după care cazurile de îmbolnăvire s-au micşorat considerabil, iar în curând epidemia a încetat complet.

&&&

Data prăznuirii icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „şapte săgeţi” - 26 august (13 august stil vechi).

Icoana Maicii Domnului cu „şapte săgeţi”, numită şi „Îmblânzirea inimilor împietrite”sau „Profeţia lui Simeon” (13 august, 2 februarie)

Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi, numită şi „Îmblânzirea inimilor împietrite”, semnifică profeţia bătrânului Simeon, de aici şi o altă denumire pentru icoană - „Profeţia lui Simeon”, care i-a spus Fecioarei Maria: „Iată acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora în Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri, şi prin sufletul tău va trece sabie ca să descopere gândurile multor inimi” (Luca 2; 34-35)

O astfel de icoană a fost găsită pentru prima dată într-o biserică din apropierea Vologdei, Rusia. A fost descoperită în clopotniţă, anterior peste ea toţi călcau, crezând că este o bucată de lemn.

Această icoană a făcut nenumărate minuni - a vindecat bolnavi mulţi, a ajutat perechi să aibă copii, a împăcat părinţi cu copii, apropiaţi.

Potrivit istoriilor despre copiile icoanei, ele sunt renumite prin numeroase şi miraculoase vindecări.

Se spune că în Rusia, în oraşul Vologda, în anul 1830, a fost oprită epidemia de holeră după o procesiune cu două icoane - cea cu “şapte săgeţi” şi cea “a celor şapte oraşe” (“de Semigrad”).

În Duminica tururor Sfinților, precum și la sărbătoarea Întâmpinării Domnului (2 februarie), dar și în ziua dinaintea ajunului sărbătorii Adormirii Maicii Domnului (13 august), cinstim icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” care mai este numită și „îmblânzirea inimilor împietrite”.

Icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți”

În Duminica tuturor Sfinților, precum și la sărbătoarea Întâmpinării Domnului (2 februarie), dar și în ziua dinaintea ajunului sărbătorii Adormirii Maicii Domnului (13 august), cinstim icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” care mai este numită și „îmblânzirea inimilor împietrite”.

***

Icoana este una din puținele în care Fecioara Maria apare singură. Inima ei este străpunsă cu șapte săgeți. Așezarea săgeților diferă: patru pe partea stângă și trei pe partea dreaptă, sau invers, ori câte trei în fiecare parte și una pe verticală în partea de jos. Acest număr, șapte, înseamnă plinătatea, dar în cazul de față înseamnă plinătatea necazului (a durerii și a suferinței).

Originile icoanei sunt în Biserica Romano-Catolică, și se crede că a fost adusă în Rusia de către iconografii polonezi.

În conformitate cu tradiția răsăriteană, spre deosebire de cea a occidentului care se închină inimii Maicii Domnului, în această icoană inima Fecioarei Maria este ascunsă, nevăzându-se prin hainele Sale.

Fundamentul scripturistic pentru această icoană este prorocia dreptului Simeon (mai există o altă icoană a Maicii Domnului numită „prorocia lui Simeon”), care a ieșit în întâmpinarea Domnului atunci când a fost dus la Templul din Ierusalim de către Fecioara Maria și Iosif, la 40 de zile după Naşterea Sa. Atunci, dreptul Simeon i-a zis Născătoarei de Dumnezeu: „Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre

ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi” (Luca 2, 34-35).

Acesta este modul în care a fost descoperită această icoană făcătoare de minuni:

Un bărbat din împrejurimile orașului Kadnikov, apropiat de orașul Vologda din Rusia europeană, fusese bolnav mulți ani și mergea șchiopătând și suferea de o slăbiciune generală. El a auzit o voce într-un vis, spunându-i că se va vindeca dacă va merge la Biserica „Sfântul Ioan Teologul” de lângă Vologda, să găsească icoana Maicii Domnului în turnul clopotniței. De două ori s-a dus, dar nu a fost lăsat să intre în turn. Când s-a întors pentru a treia oară, cu credință în inimă, cei ce îngrijeau Biserica, văzându-l din nou pe pelerinul bolnav, și-au făcut milă și l-au lăsat în clopotniță. El a descoperit imediat ceea ce a căutat. Icoana fusese întoarsă cu fața în jos astfel încât părea că e o simplă scândură, iar clopotarii mergeau pe ea în drumul spre clopot. Icoana a fost curățată și s-a săvârșit un paraclis în fața ei. Pe când se ruga fierbinte în fața icoanei, bărbatul bolnav s-a vindecat în mod miraculos.

Icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” a revenit în atenția credincioșilor în anul 1830, când în orașul Vologda era o epidemie de holeră. Icoana a fost purtată într-o procesiune prin oraș, iar epidemia s-a oprit.

De atunci, icoana originală și copii ale acesteia (care poartă harul originalului) au fost sursă a numeroase vindecări și alte minuni.

Icoana a fost dusă într-un pelerinaj în orașul Cernigov în Ucraina, pe 29 iulie 2004. Mai târziu, pe 27 septembrie în același an, călugării de la Mănăstirea Tolga din regiunea Iaroslavl - unde noul mucenic, arhiepiscopul Serafim (Samoilovici) născut în Mirgorod, regiunea Poltava din Ucraina, a fost stareț în perioada 1907-1918 - au adus icoana în orașul Pușkino de lângă Moscova.

Părintele Victor, eclesiarhul Catedralei „Sfântul Ioan Teologul”, în care icoana a fost așezată spre închinare, a declarat cu această ocazie: „Toți cei care vin cu credință să se roage icoanei Maicii Domnului „Îmblânzirea inimilor împietrite”... vor simți o înmuiere a inimii. Suferințele sufletului și ale trupului se vor alina. Dacă te rogi pentru vrăjmașii tăi înaintea icoanei, gândurile lor ostile se vor depărta, și vor fi înlocuite de nobilul sentiment al milei”.

Această icoană este de asemenea una din „icoanele plângătoare”. Aceasta a lăcrimat în ziua de 12 august 2000, în momentul în care s-a produs dezastrul de pe sub-

marinul Kursk, precum și pe 11 septembrie 2001, atunci când Turnurile Gemene ale World Trade Center din New York au fost distruse de către teroriști.

Durerea Maicii Domnului zugrăvită în icoană poate fi văzută ca un simbol al fiecărei persoane care suferă necazuri și durere ca urmare a abandonului, pierderii, suferinței, morții, disperării și a altor chinuri care ne ies în cale în această viață pământească.

Fiul iubit al Fecioarei Maria nu este în brațele sale. El este pe moarte sau a murit pe Cruce, o victimă nevinovată a cruzimii umane și demonice. Maica Domnului este singură. Totuși, această poartă a durerii duce la bucurie, pentru că Moartea Fiului a fost un mijloc prin care El a biruit moartea pentru întreaga omenire. Durerea foarte mare și tristețea pe care Maica Domnului a îndurat-o o leagă de Pătimirile Lui. Și Pătimirile Lui duc la Înviere și schimbare.

Să ne rugăm pentru dușmanii noștri, să ne perceapă altfel, cât și pentru noi înșine, ca să fim tot mai conștienți de Împărăția Luminii, iubirii și bucuriei pe care am cunoscut-o prin venirea pe această lume a Domnului nostru, Fiul Mariei, Iisus Om adevărat și Dumnezeu adevărat. Amin!

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu

Sursa: **http://www.ukrainian-orthodoxy.org**

Icoana Maicii Domnului ”Îmblânzirea inimilor împietrite”

În Duminica tuturor Sfinților, precum și la sărbătoarea Întâmpinării Domnului (2/15 februarie), dar și în ziua dinaintea ajunul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului (13/26 august), cinstim icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” care mai este numită și „îmblânzirea inimilor împietrite”.

Icoana este una din puținele în care Fecioara Maria apare singură. Inima ei este străpunsă cu șapte săgeți. Așezarea săgeților diferă: patru pe partea stângă și trei pe partea dreaptă, sau invers, ori câte trei în fiecare parte și una pe verticală în partea de jos. Acest număr, șapte, înseamnă plinătatea, dar în cazul de față înseamnă plinătatea necazului (a durerii și a suferinței).

Originile icoanei sunt în Biserica Romano-Catolică, și se crede că a fost adusă în Rusia de către iconografii polonezi. În conformitate cu tradiția răsăriteană, spre deosebire de cea a occidentului care se închină inimii Maicii Domnului, în această icoană inima Fecioarei Maria este ascunsă, nevăzându-se prin hainele sale.

Fundamentul scripturistic pentru această icoană este proorocia dreptului Simeon, (mai există o altă icoană a Maicii Domnului numită „proorocia lui Simeon”), care a ieșit în întâmpinarea Domnului, atunci când a fost dus la Templul din Ierusalim de către Fecioara Maria și Iosif la patruzeci de zile după nașterea Sa. Atunci, dreptul Simeon i-a zis Născătoarei de Dumnezeu: „Iată, Acesta este pus spre căderea şi

spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi.” (Lc. 2, 34-35).

Acesta este modul în care a fost descoperită această icoană făcătoare de minuni:

Un bărbat din împrejurimile orașului Kadnikov, apropiat de orașul Vologda din Rusia europeană, fusese bolnav mulți ani și mergea șchiopătând și suferea de o slăbiciune generală. El a auzit o voce într-un vis spunându-i că se va vindeca dacă va merge la Biserica Sfântul Ioan Teologul de lângă Vologda, să găsească icoana Maicii Domnului în turnul clopotniței. De două ori s-a dus, dar nu a fost lăsat să intre în turn. Când s-a întors pentru a treia oară cu credință, cei ce îngrijeau Biserica, văzându-l din nou pe pelerinul bolnav, și-au făcut milă și l-au lăsat în clopotniță. El a descoperit imediat ceea ce a căutat. Icoana fusese întoarsă cu fața în jos astfel încât părea că e o simplă scândură, iar clopotarii mergeau pe ea în drumul spre clopot. Icoana a fost curățată și s-a săvârșit un Paraclis în fața ei. Pe când se ruga fierbinte în fața icoanei, el s-a vindecat în mod miraculous.

Icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” a revenit în atenția credincioșilor în anul 1830 când în orașul Vologda era o epidemie de holeră. Icoana a fost purtată într-o procesiune prin oraș, iar epidemia s-a oprit.

De atunci, icoana și copii ale acesteia (care poartă harul originalului) au fost sursă a numeroase vindecări și alte minuni.

Icoana a fost dusă într-un pelerinaj în orașul Cernigov în Ucraina pe 29 iulie 2004. Mai târziu pe 27 septembrie a aceluiași an, călugării de la Mănăstirea Tolga din regiunea Iaroslavl (unde noul mucenic, arhiepiscopul Serafim (Samoilovici) născut în Mirgorod, regiunea Poltava din Ucraina a fost stareț în perioada 1907-1918), au adus icoana în orașul Pușkino de lângă Moscova.

Părintele Victor, eclesiarhul Catedralei Sfântul Ioan Teologul în care icoana a fost așezată spre închinare a declarat cu această ocazie: „Toți cei care vin cu credință să se roage icoanei „îmblânzirea inimilor împietrite”... vor simți o înmuiere a inimii. Suferințele sufletului și ale trupului se vor alina. Dacă te rogi pentru vrăjmașii tăi înaintea icoanei, gândurile lor ostile se vor depărta, și vor fi înlocuite de nobilul sentiment al milei.”

Această icoană este de asemenea una din „icoanele plângătoare”. Aceasta a lăcrimat în ziua de 12 august 2000, în momentul în care s-a produs dezastrul de pe

submarinul Kursk, precum și pe 11 septembrie 2001, atunci când Turnurile Gemene ale World Trade Center din New York au fost distruse de către teroriști.

Durerea Maicii din icoană poate fi văzută ca un simbol al fiecărei persoane care suferă necazuri şi durere ca urmare a abandonului, a pierderii, a suferinței, a morții, a disperării, o mulțime de chinuri care ne ies în cale în această viață pământească. Fiul iubit al Fecioarei Maria nu este în brațele sale. El este pe moarte sau a murit pe Cruce, o victimă nevinovată a cruzimii umane și demonice. Ea este singură. Totuși, această poartă a durerii duce la bucurie, pentru că de fapt ea nu este singură! Moartea Fiului a fost un mijloc prin care El a biruit moartea pentru în-treaga omenire. Durerea foarte mare şi tristețea pe care ea a îndurat-o (şi noi) o leagă de pătimirile Lui. Și pătimirile Lui duc la Înviere și Schimbare.

Vremurile în care trăim sunt pline de ură, răzbunare, cruzime și indiferență totală pentru valoarea fiecărei vieți - umane și altfel, ne-ar putea duce la această icoană făcătoare de minuni, să ne rugăm pentru duşmanii noştri, să ne perceapă altfel, cât și pentru noi: ca să fim tot mai conştienți de Împărăția Luminii, Iubirii și Bucuriei pe care am cunoscut-o prin venirea pe această lume a Domnului nostru, Fiul Mariei, Iisus Om adevărat și Dumnezeu adevărat. Amin!

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Îmblânzirea inimilor împietrite” purtată în procesiune în toate gările din Moscova

Toate gările din Moscova s-au bucurat de oficerea unei slujbe de mijlocire, săvârșite dinaintea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Îmblânzirea inimilor împietrite”.

O procesiune cu icoana făcătoare de minuni și izvorâtoare de mir a Maicii Domnului „Îmblânzirea inimilor împietrite”, a avut loc ieri, 18 februarie, în toate stațiile de cale ferată din Moscova, potrivit Interfax Religion. În fiecare dintre cele nouă stații feroviare din capitala Rusiei, s-a oficiat o slujbă a Acatistului în fața icoanei, toți cei prezenți rugându-se Maicii Domnului pentru pace și bună înțelegere. Gările nu au fost alese în mod întâmplător pentru această procesiune, recent, stațiile din Leningrad, Paveletsky și Kursk fiind evacuate în urma unor false alerte teroriste.

Icoana a călătorit mult în Rusia și în lume, din 6 martie și până la Paști, urmând a se afla în Statele Unite ale Americii.

Icoana, mai puţin obişnuită într-adevăr, este cunoscută sub numele de „șapte săgeţi”, „Profeţia lui Simeon” sau „Îmblânzirea inimilor împietrite”, fiind sărbătorită, conform sinaxarelor ruse, la 13 august (26 august) şi în cursul săptămânii de după Duminica tuturor Sfinţilor.

Este una dintre puținele icoane în care Fecioara Maria apare singură, inima ei fiind străpunsă cu șapte săgeți. Așezarea săgeților diferă în reprezentări: patru pe partea stângă și trei pe partea dreaptă, sau invers, ori câte trei în fiecare parte și una pe

verticală în partea de jos. Șapte semnifică în cazul de față plinătatea necazului, a durerii și a suferinței.

Fundamentul scripturistic pentru această icoană se regăsește în proorocia dreptului Simeon, cel care a ieşit în întâmpinarea Domnului, atunci când a fost dus la Templul din Ierusalim de către Fecioara Maria şi Iosif la patruzeci de zile după nașterea Sa. Atunci, dreptul Simeon i-a zis Născătoarei de Dumnezeu: „Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi” (Lc. 2, 34-35).

Deşi există numeroase icoane ale Maicii Domnului „șapte săgeţi” şi copii ale acestora, una dintre ele este mai cunoscută, prin minunile înfăptuite, cea din bisericuţa „Sfântul Ioan Teologul” de lângă Vologda, Rusia.

Icoana a fost amplasată în clopotniţa bisericii de lângă râul Toşin, dar cu trecerea timpului, nu se ştie de ce, a fost întoarsă cu faţa în jos şi transformată în simplă... scândură. Dumnezeu nu a îngăduit mult timp o asemenea situaţie.

Un bărbat din împrejurimile orașului Kadnikov, apropiat de orașul Vologda, care fusese bolnav mulți ani și mergea șchiopătând, a auzit o voce într-un vis spunându-i că se va vindeca dacă va merge la Biserica Sfântul Ioan Teologul de lângă Vologda, să găsească icoana Maicii Domnului în turnul clopotniței. De două ori s-a dus, dar nu a fost lăsat să intre în turn. Când s-a întors pentru a treia oară cu credință, cei ce îngrijeau Biserica, văzându-l din nou pe pelerinul bolnav, și-au făcut milă și l-au lăsat în clopotniță. El a descoperit imediat ceea ce a căutat. Icoana fusese întoarsă cu fața în jos astfel încât părea că e o simplă scândură, iar clopotarii mergeau pe ea în drumul spre clopot. Icoana a fost curățată și s-a săvârșit un Paraclis în fața ei. Pe când se ruga fierbinte în fața icoanei, bărbatul s-a vindecat în mod miraculous.

Au urmat în timp, multe alte asemenea vindecări. Icoana este cunoscută ca fiind grabnică ajutătoare în suferințe și dureri grele.

Această icoană este de asemenea una dintre „icoanele plângătoare”, în momentele grele pentru popor, lăcrimând. Spre exemplu, în ziua de 12 august 2000, când s-a distrus submarinul Kursk, dar şi la 11 septembrie 2001, când au fost distruse Turnurile Gemene din New York.

Şi copiile acestei icoane sunt făcătoare de minuni.

În timp, rama de lemn datorită momentelor în care icoana a izvorât mir, a ajuns să cântărească de la câteva kilograme, cât avea la început, peste 20 de kilograme în prezent.

Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi (13 august)

Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi este cinstită în mod deosebit pe 13 august. În această icoană Maica Domnului este reprezentată singură, cu inima străpunsă de săgeţi: patru în partea stângă şi trei în cea dreaptă. Sunt icoane în care apar trei săgeţi în dreapta, trei în stânga, şi una verticală, sub acestea. Având în vedere cele două moduri de dispunere a săgeţilor, sunt persoane care consideră că sunt două icoane diferite: una fiind „şapte săgeţi" şi altă „Îmblânzirea inimilor împietrite". Alţii, indiferent de dispunerea săgeţilor, vorbesc de o singură icoană.

Fundamentul scripturistic pentru icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi este proorocia dreptului Simeon, care i-a vestit Maicii Domnului atunci când l-a dus pe Hristos la Templul din Ierusalim, la patruzeci de zile după naşterea Sa, suferinţele pe care le va îndura: „Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi.” (Lc. 2, 34-35). Dreptul Simeon îi descoperă Maicii Domnului taina Crucii lui Hristos, suferinţele Lui, dar şi suferinţele ei ca mamă, care va vedea cu ochii săi pe Fiul său răstignit şi omorât.

Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi a fost descoperită în chip minunat de un simplu om, bolnav de mai mulţi ani. În urma unui vis, acest om merge în clopotniţa bisericii de lângă râul Tosin şi descoperă icoana. Aceasta fusese întoarsă cu faţa în jos, astfel încât părea o simplă scândură, iar clopotarii mergeau pe ea în drumul spre clopote, fără să cunoască pe ce comoară duhovnicească mergeau. Omul bolnav se roagă înainte ei şi primeşte vindecare.

Pentru multă vreme informaţiile despre icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi lipsesc. Ele reapar în anul 1830, când în Vologda a izbucnit o epidemie de holeră. Localnicii au făcut procesiune cu icoana cu şapte săgeţi, şi în puţin timp boala. Este momentul în care se stabileşte şi ziua de cinstire a acestei icoane.

Din această icoană au curs lacrimi în ziua de 12 august 2000, când s-a distrus sub-marinul Kursk, dar şi la 11 septembrie 2001, când au fost distruse Turnurile Ge-mene din New York.

Icoană Maicii Domnului cu şapte săgeţi este cunoscută şi ca ajutătoare în suferinţe, necazuri, disperări, chinuri etc ale credincioşilor.

Sursa: CrestinOrtodox.ro

La taifas: Medicamentul sufletului: Icoana Maicii Domnului cu şapte săgeţi

Carmen Ciripoiu

Calea către Dumnezeu e diferită. Unii o găsesc mai ușor, alții mai greu. Unii spun rugăciunea în suflet, alții o caută doar la nevoie, prin încercările vieții. Dar orice răspuns la neliniștile și disperările noastre, când vrem să ne ușurăm sufletele, ni-l dă Maica Domnului, mijlocitoarea noastră către Fiul ei Cel Preaiubit.

„Faceți ce spune El”

Se spune că o singură lacrimă de-a noastră poate schimba hotărârea lui Iisus în ceea ce ne privește. Poate de aceea nu este deloc întâmplător că majoritatea icoanelor făcătoare de mari minuni aparțin Maicii Domnului. Ea este cea care a stat mereu în umbra Fiului, cu infinită iubire. Și a rostit o singură propoziție atunci când le-a dat un sfat ucenicilor la nunta din Cana Galileii: „Faceți ce spune El”. Ce poate fi mai înălțător decât aceste vorbe ale mamei Mântuitorului?

Sfântul Nicolae Cabasila spunea: „Inima omului a fost creată de Domnul ca o imensă bijuterie, destul de mare încât să-L cuprindă pe Dumnezeu. De aceea, nimic din cele ale lumii nu ne poate mulțumi. De aceea, sufletul omului e însetat de nemărginire. Dorința inimii este să alerge spre Hristos, după măsura Căruia inima a fost alcătuită”.

Când vorbim despre dorința inimii, ne ducem cu gândul la icoana Maicii Domnului cu șapte săgeți, una dintre puținele icoane în care Fecioara Maria apare singură.

Tradiția spune că doar în această icoană inima Sfintei Fecioare este ascunsă, nevăzută prin hainele sale, iar cele șapte săgeți care o străpung denotă deplinătatea durerii și a suferinței.

„Îmblânzirea inimilor împietrite”

Se presupune că icoana Maicii Domnului cu șapte săgeți este de influență catolică, fiind cunoscut cultul inimii Maicii Domnului. Tulburătoarea icoană este strâns legată de profeția bătrânului Simeon, consemnată de Sfântul evanghelist Luca: „… și prin sufletul său va trece sabia”. Cuvintele acestuia făceau referire direct la momentul când Sfânta Fecioară urma să cunoască durerea supremă în momentul despărțirii de Fiul său, răstignit în fața sa pe Cruce. De aceea, icoana mai este cunoscută sub numele de „Îmblânzirea inimilor împietrite” sau „Profeția lui Simeon”.

În unele reprezentări, Maica Domnului pare străpunsă de patru săgeți în partea stângă și de trei în cea dreaptă, iar în altele apar trei săgeți în dreapta, trei în stânga și una verticală, dedesubtul acestora. Acest lucru a făcut ca unii teologi să considere că ar putea fi vorba despre două icoane, după modul dispunerii săgeților, una fiind „şapte săgeți” și cealaltă „Îmblânzirea inimilor împietrite”.

A vindecat un om simplu, măcinat de boli

Deși se spune că există mai multe icoane ale Maicii Domnului cu șapte săgeți, doar una este cunoscută prin incredibilele minuni făcute. Este vorba despre icoana din biserica de lângă Vologda, din Rusia. O lungă perioadă, icoana a fost pusă în clopotnița bisericii, și nimeni nu știe cum sau cine a întors-o cu fața în jos. Cert este că a fost uitată și transformată într-o simplă scândură pe care călcau adesea muritorii. Până într-o zi, când s-a întâmplat minunea. Un bărbat simplu, măcinat de tot felul de boli, a avut un vis în care cineva îi șoptea să caute icoana din clopotniță și să se roage cu credință acesteia și va fi vindecat. De două ori a încercat bolnavul să ajungă la Sfânta icoană, explicându-le celor care răspundeau de clopotniță visul său. N-a fost luat în seamă. Și multe lacrimi amare i-au curs și mult i-a fost încercat sufletul. A treia oară, mai mult din milă, bărbatul a fost lăsat să caute icoana. A găsit-o, a curățat-o și, în timp ce se închina acesteia, cu multă cinste și evlavie, s-a vindecat într-un mod miraculos.

A oprit holera

De la acest episod și până în anul 1830, când în Vologda a izbucnit o epidemie de holeră, icoana Maicii Domnului cu șapte săgeți nu a mai dat nimănui nici un semn. Când nemiloasa maladie părea că va măcina totul în jurul său, localnicii, disperați, au apelat la ajutorul icoanei și au făcut o procesiune. La scurt timp, boala a încetat. Atunci au fost de acord că icoana Maicii Domnului cu șapte săgeți e făcătoare de minuni și s-a stabilit și o zi în care să fie cinstită. Și Maica Domnului s-a înduplecat și au urmat multe vindecări în fața cărora orice cuvânt e de prisos.

Minunile Maicii Domnului cu șapte săgeți sunt nesfârșite, însă cea mai puternică dintre acestea este întoarcerea la credință…

„O, Lumina mea cea dulce, nădejdea şi viaţa mea, o, Bunule Doamne, cum Te stingi pe Cruce. Fecioara suspinând grăia: «Grăbeşte-te, Iosife, la Pilat, şi cere trupul Învăţătorului tău!» Iar pe Tine văzându-Te gol şi fără slavă zicea: «Fiul meu, sabie a trecut prin sufletul meu după spusele dreptului Simeon». Iar noi suferind împreună cu Maica Ta, Milostive Mântuitorule, Cel ce Te-ai săvârşit pe Cruce, rupând zapisul păcatelor noastre, Te rugăm, dă-ne har ca să-Ţi cântăm cu dragoste: Aliluia!”

De multe ori a lăcrimat…

Icoana Maicii Domnului cu șapte săgeți este totodată și una dintre icoanele care plâng… Ea a lăcrimat chiar în ziua de 12 august 2000, în momentul în care s-a produs dezastrul de pe submarinul Kursk, dar și pe 11 septembrie, când Turnurile Gemene ale World Trade Center din New York au fost distruse.

Icoana este cinstită în Duminica tuturor Sfinților, la sărbătoarea Întâmpinării Domnului (2 februarie), dar și la 13 august, în ziua dinaintea ajunului sărbătorii Adormirii Maicii Domnului

Şi copiile icoanei se spune că sunt făcătoare de minuni

Icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” care mai este numită și „îmblânzirea inimilor împietrite”

În Duminica tururor Sfinților, precum și la sărbătoarea Întâmpinării Domnului (2 februarie), dar și în ziua dinaintea ajunul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului (13 august), cinstim icoana Maicii Domnului „cu șapte săgeți” care mai este numită și „îmblânzirea inimilor împietrite”.

Icoana este una din puținele în care Fecioara Maria apare singură. Inima ei este străpunsă cu șapte săgeți. Așezarea săgeților diferă: patru pe partea stângă și trei pe partea dreaptă, sau invers, ori câte trei în fiecare parte și una pe verticală în partea de jos. Acest număr, șapte, înseamnă plinătatea, dar în cazul de față înseamnă plinătatea necazului (a durerii și a suferinței).

Originile icoanei sunt în Biserica Romano-Catolică, și se crede că a fost adusă în Rusia de către iconografii polonezi.

În conformitate cu tradiția răsăriteană, spre deosebire de cea a occidentului care se închină inimii Maicii Domnului, în această icoană inima Fecioarei Maria este ascunsă, nevăzându-se prin hainele Sale.

„Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi.” (Lc. 2, 34-35).

Această icoană specială este mare ajutătoare pentru a întoarce inimile şi sufletele încleştate de patimi şi răutăţi. Maica Domnului este cea care cunoaşte culmea suferinţei, şi ea poate astfel uşura orice suferinţă a noastră.

Icoana Maicii Domnului „cea cu şapte săgeţi" care a început să izvorască mir (la Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse)

La Sinodul Rusesc, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a început să izvorască mir.

Cităm, în acest sens, relatarea Biroului de Presă al Prea Sfinţitului Petru, episcop de Hâncu: "În cuvântul de deschidere a lucrărilor Soborului Local a Bisericii Ortodoxe Ruse, nou alesul Patriarh a atras atenţia la un eveniment minunat care a avut loc în ziua alegerilor: Icoana Maicii Domnului „cea cu şapte săgeţi" a început să izvorască mir."

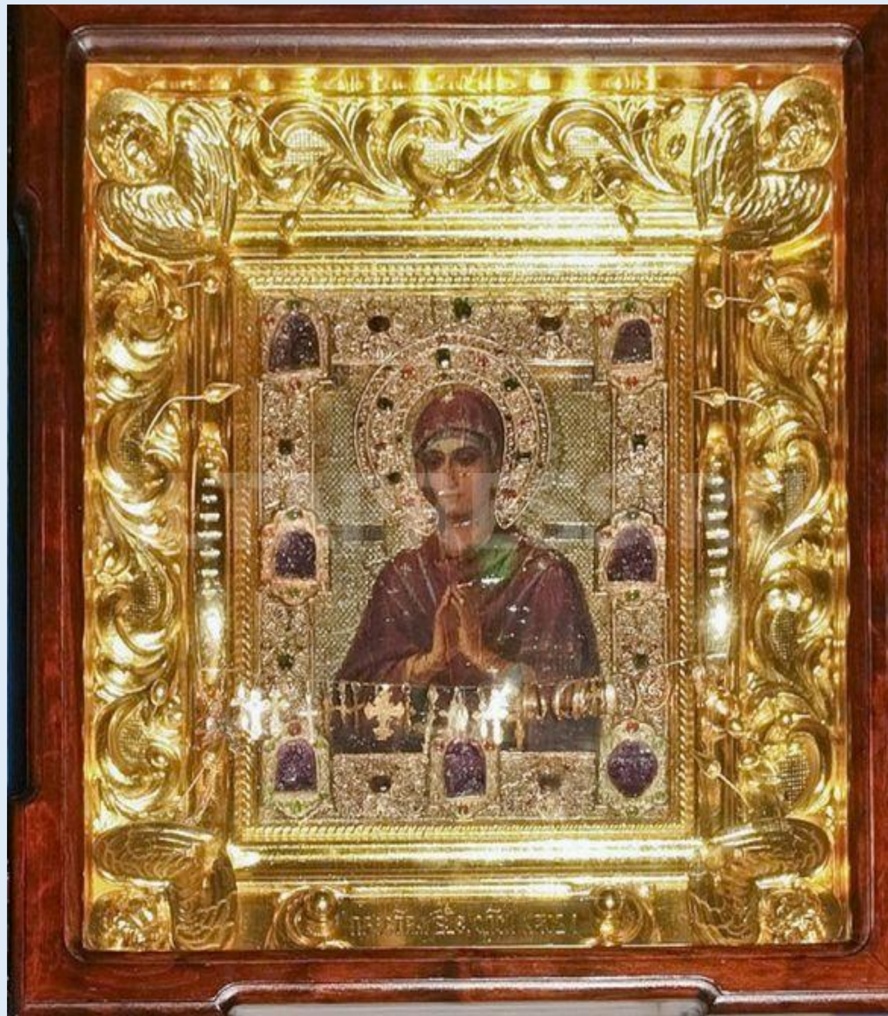

http://russianorthodoxchurch.ca/en/softening-of-evil-hearts/1993

Icoane

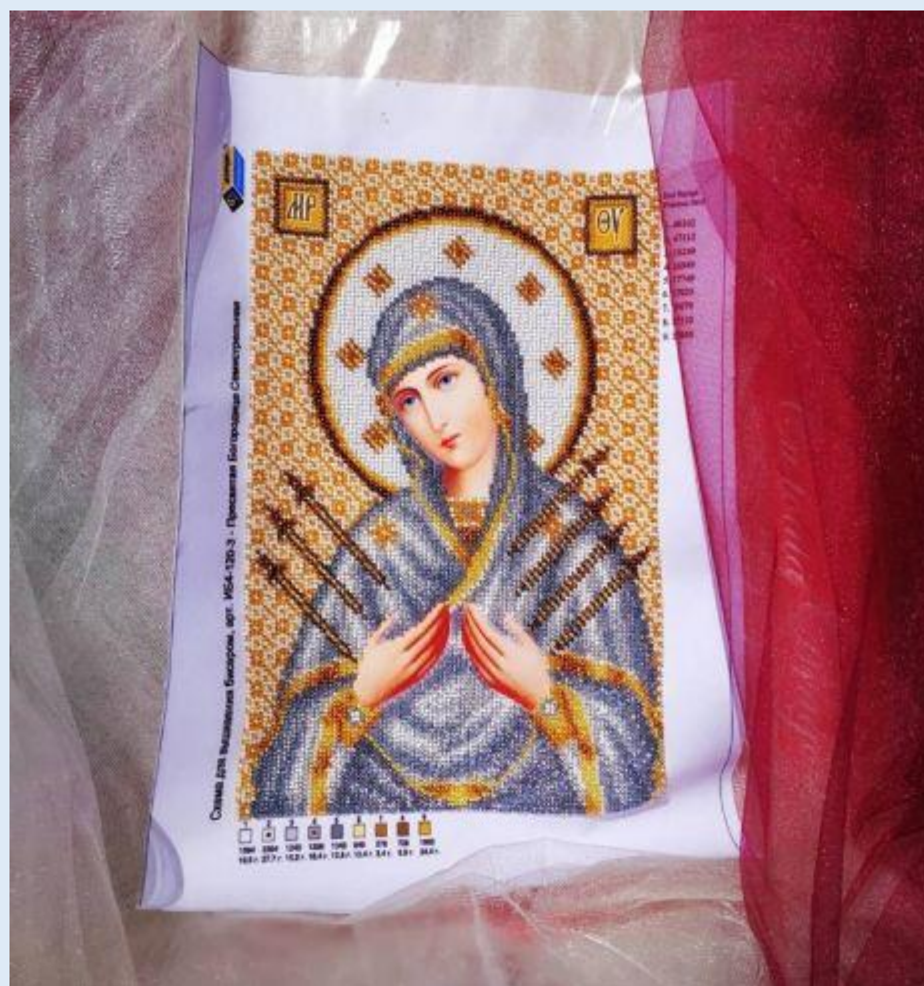

ПРЕСТАЯ БЦЕ, СПСИ НАСЪ!

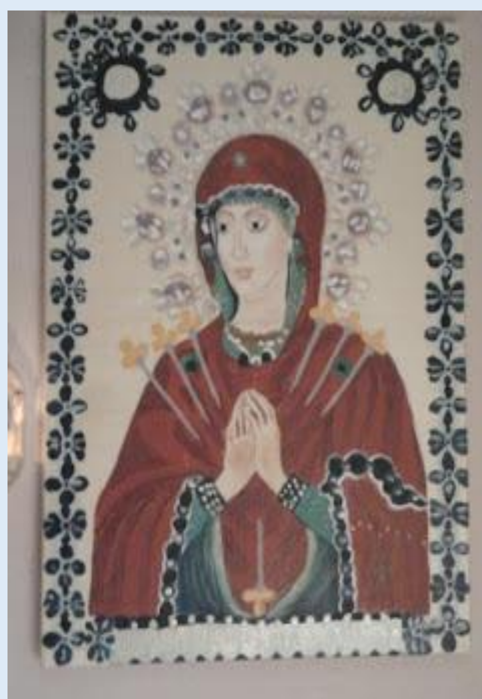

ΜΡ
ΘΥ

МР
ѲУ

Семистрельная

МР
ΘУ

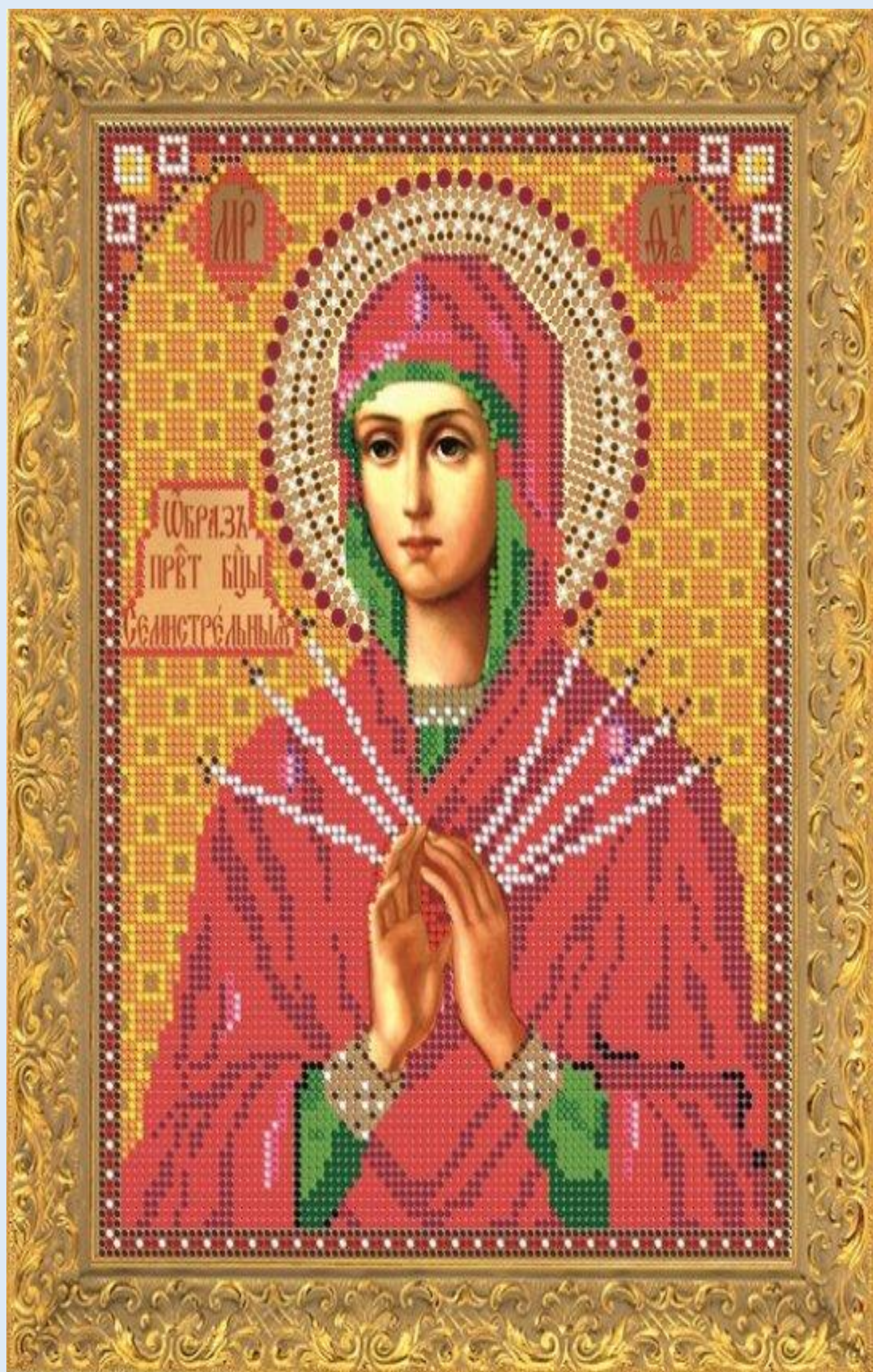

МР ѲУ
Ѡбразъ Пр Бцы Семистрѣлныѧ
Оумѧгчи наша злаѧ срца Бце и напасти ненави
дѧщихъ насъ оугаси и всѧкую тесноту
дши нашеѧ разреши на твой бо стый ѡбразъ
взирающе твоимъ страданіемъ и милосрдіемъ ѡ
насъ оумилѧемсѧ и раны твоѧ лобызаемъ
стрѣл же нашихъ тѧ терзающихъ оужасаемсѧ
не даждь намъ Мти благосердаѧ в жестокосер
дии нашемъ и ѡ жестокосердіѧ ближнихъ погибну
ти. ты бо еси воистину злыхъ срцъ оумѧгченіе

MP ΘY
MAICA DOMNULUI

МР ѲУ
Ѡбразъ
прс̑т бцы
Семистрѣльныя

ОБР. ПР. БЦЫ
СЕМИСТРЕЛЬНАЯ

МР
ѲУ

иконы Светланы Богатовой
spb-icon.ru

magicflap.livemaster.ru

Icoana Maicii Domnului

cu șapte săgeți (săbii)

ΜΡ.
ΘΥ.

ΜΡ
ΘΥ

MP

Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu mult pătimitoare, care prefaci în bucurie întristarea noastră!